

[Haustrup-Clemmensen.]

tolkede forespørgernes motiver således, at det bare var retten til uorganiserede arbejdere, der var tale om. Hvis det ærede medlem havde læst forespørgslens formulering, ville det ærede medlem vide, at der netop var stillet spørgsmål om bestemte fagforeninger og bestemte arbejdsløhedskasser.

Til det ærede medlem hr. Aage Fogh, der afgav sin erklæring under den ene eller den anden form, vil jeg gerne sige, at jeg med meget stor interesse lyttede til udtalelsen om, at det kunne være rimeligt, at disse rutebilchauffører fik forhandlingsret. Det ærede medlem sagde det i den moderate form, der er det ærede medlem egen, men jeg kan fuldt og helt tilslutte mig denne betragtning. Jeg har indtryk af, at noget ganske tilsvarende gælder for en række af de andre ærede ordførere, og jeg går da ud fra efter parlamentarisk praksis, at den højtærede finansminister lægger sig dette på sinde. Når der altså fra et flertal her i salen er tilkendegivet et ønske om, at det kunne være rimeligt, at disse rutebilchauffører fik forhandlingsret, så håber jeg, at den højtærede minister vil tale med sin kollega, den højtærede minister for offentlige arbejder, og ikke sidde denne henstilling fra et flertal i det høje ting overhørig.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til det ærede medlem hr. Morten Lange, der med vanlig beskedenhed udtalte, at det ærede medlem måske for en gangs skyld skulle have misforstået sagen; det synes jeg i og for sig var ganske rigtigt karakteriseret. Der er efter min bestemte opfattelse ikke nogen grund til at klandre andres motiver. Det kunne måske være naturligt at understrege, at der netop på dette område er tale om principper, også vedrørende den enkeltes organisationsret.

Jeg vil gerne til sidst også takke den højtærede finansminister for udtalelserne om, hvad ministeren ikke billigede. Den højtærede minister bagatelliserede måske spørgsmålet om de trusler, der var rettet mod rutebilchaufførerne. Jeg vil meget henstille, at man også i finansministeriet så på denne sag, så på de konkrete akter, så på de brevskaber, der var udvekslet, så tror jeg, at den højtærede minister ville have anvendt en anden stemmeføring og et andet tone-

fald; men jeg vil altså gerne understrege, at det er vigtigt på dette område, at man respekterer de henstillinger, der fra et flertal her i salen er kommet til udtryk, at man tager hensyn til, at det kunne være rimeligt og naturligt netop at give chaufførerne denne forhandlingsret.

Finansministeren (Poul Hansen): Jeg vil gerne i anledning af det ærede medlems sidste udtalelse om de påståede — jeg bruger stadig udtrykket „påståede“ — trusler om afskedigelse m. v. sige, at i de udtalelser, jeg her fremsatte derom, er — det være sagt for en ordens skyld — ministeren for offentlige arbejder helt enig.

Det ærede medlem var inde på nogle betragtninger om, hvad der gav uro eller ikke uro, og jeg kan være enig med det ærede medlem i, at det er et spørgsmål, som man skal behandle med en vis forsigtighed, men jeg ville i al fald nære nogen bekymring for statsbanernes vedkommende for forholdet til deres store stab af ekstraarbejdere, hvis det uden videre var sådan, at man, hvad skal jeg sige, gav plads for en udvikling i retning af en opsplittning på en række organisationer på dette område. Jeg må derfor fastholde det synspunkt, at vejen til løsning må være, at man finder en orden, således at de pågældende kan få den forhandlingsret, der er tale om, via deres oprindelige forbund. Jeg tror, det er ad den vej, sagen skal løses, og ikke ved at man tilskynder en udvikling i retning af et yderligere opsplittet organisationsområde under staten. Det er vanskeligt at håndtere i forvejen og kan derfor være vanskeligt at indordne under såkaldt ensartede retningslinjer, og derfor synes jeg, at denne betragtning skulle med under denne debat.

Viggo Hauch: I anledning af de bemærkninger, som de ærede medlemmer hr. Morten Lange og hr. Aage Fogh har fremsat om, at de sager, der ligger til grund for denne forespørgsel, var noget små — det ærede medlem hr. Aage Fogh tog dog det hensyn til de 700 chauffører, at han pointerede, at det var i den storesammenhæng, denne sag var for lille — vil jeg gerne sige, at det er selvfølgelig også for at få en efter vor mening rimelig løsning på disse to sager, at vi har